

Изстрий очи си насълзени,
Съсъ радостъ дѣтска се засмѣй,
Сърдце въ гърди си изморени
Съсъ жаръ младенческа съгрѣй.

И пѣсни сладки и омайни
Запѣй, да екнатъ Шаръ, Пиринъ,
Да екнатъ вредъ поля безкрайни, —
Запѣй при Струма, Вардаръ, Дринъ.

Запѣй, да чуе Крали-Марко,
Заспалъ всрѣдъ пещерния мракъ,
Да затрепти сърдце му жарко,
Да дойде въ Прилѣпъ славни пакъ;

И пусти кули да обиди;
Зловѣщій бухалъ дѣ влада;
При тебъ да дойде и да види,
Че грѣйна скжпа свобода!...

Запѣй, да екнатъ вредъ балкани,
Да екнатъ равнитѣ поля...
Запѣй, че нѣма вечъ тиранни,
Че нѣма страшни бѣсилъ!

Ликувай съ пѣсни до забрава,
Че нѣма робски вечъ хомотъ!...
Ликувай, пѣй, че вечъ настава
За тебе блѣскавъ, новъ животъ!